

KJAK

Anna Elisabeth
í Kálvalíð

Neyðugt við trimum sjúkrahúsum?

Eru trý sjúkrahús grundin til, at vit sjúklingar muga bíða alt ov longi eftur ekspertisu? Er tað grundin til, at vit bert hava ein reumatolog, sum arbeiðir seg hálv t í hel, og vit hava sjúkliga bíðilstar. Vit hava eitt gott samstarv við Ríkissjúkrahúsið, og alt gott um tað. Men nú er tað

soleiðis, at eg skuldi hava eini triggjar viðgerðir á Ríkissjúkrahúsinum, eg havi verið tvær og eri vælnøgd. Men viðgerðartíðin frá start til slut er alt ov long.

At kontakta Ríkishúsið nyttar onki, man skal jú eisini passa inn í teirra væl organiseraða skema. Men

vita tit hvat? Tað eru faktiskt menniskju, ið skulu passa inn í fýrakantin. Menniskju ið hava ein trupulleika so ella so. Hevði tað ikki veri smartari, at fingið fleiri ekspertar at komið upp og gjørt fleiri viðgerðir her?

Hevði hetta verið møgult, um øll økonomiska ork-

an bleiv løgd á LSH? Eg spyrji bara, tí eg veit tað ikki, eg vil bara tað, ið er best fyri sjúklingin. Og meðan politikarar ikki kunna taka eina endaliga støðu um trupulleikan, so muga vit bara bíða og bíða.

Eru lønirnar kanska nakað høggar hjá onkrum? Veit ikki eg spyrji bara.

Zakarias Wang

Suðurtunnilin

Nú er Landsverk komið við einari leysligari meting av, hvat ið Suðurtunnilin fer at kosta.

Talan er sjálvandi um tveir tunlar, tann fyrri til Sandoyar og hin til Suðuroyar. Vit hava vant okkum við, at Sandoyartunnilin kostar umleið tvær milliardir, og nú fáa vit at vita, at tann til Suðuroyar liggur um átta milliardir.

Hetta eru stórar upphæddir, men tær skulu metast í mun til kostnaðin av at

reka tær báðar farleiðirnar, sum vit í løtuni hava til hesar oyggjar. Talan er um tvey skip (sum viðhvørt noyðast at fáa avloysaraskip). Harafturat koma útreiðslur til havnir (sum kanska høvdu kunna verið nýttar til annað inntøkuskapandi virkseimi). Ein eyka kostnaður er, at hetta samband ikki er so ofta, at tað ber til at koma aftur og fram eins skjótt og vit eru von við í meginøkinum, har vit kunnu koma millum

bygdir eftir einum tíma. Hóast ikki verður hugsað um hetta síðsta, men bert sjálvan kostnaðin av at reka og avskriva verandi farleiðir, so er talan um eina árliga útreiðslu, sum nærkast eini hálvari milliard um árið og støðugt veksur. Við at gera íløguna støðga vit útreiðsluvøkstrinum og fáa støðugt meir og meir burtúr.

Í løtuni er rentan á altjóða kapitalmarknaðinum metlág.

Við eini rentu upp á 2,5% kunnu 250 milliónir krónur renta eina íløgu upp á 10 milliardir. Hetta kundi bent á, at tað beinleiðis loysir seg at gera Suðurtunnilin. Vit skulu hava í huga, at tá verður strekkið millum Hvalba og Tinganes ikki longri enn tað millum Tinganes og Vestmanna!

Bogi Andreasen
Limur í mentanarnevnd
Tórshavnar Býráðs

50 metrar hylurin nærkast

Bygginevndin fyri 50 metra hylin í Tórshavnar Kommunu fer nú at útvega byggiskrá og skitsuuppskot. Tað hevur týðning at fáa gongd á verkætlanina skjótast gjørligt

Fyrsta uppgávan hjá okkum í bygginevndini, sum er sett at fyrireika nýggja svimjihøll

við 50 metra hyl, er at útvega byggiskrá og skitsuuppskot til eina høll, sum lýkur altjóða krøv.

Ov lítið vatn er í gomlu svimjihøllini í Gundadali til tey nógvu vitjandi og ítróttasvimjararnar, so her eigur at verða borið skjótt at. Vit kunnu ikki halda fram at kroysta okkara kapp-

svimjarar inn í eina ov lítla svimjihøll ella av landinum at venja.

Nýggja høllin verður mennandi fyri ítróttasvimjingina her á landi, og hendan ítróttagreinin hevur skjótast gjørligt uppiborið bestu karmar at virka innanfyri. Vit eiga longu nógvar framúr góðar og stinnar svimj-

arar, og tó at tað er í seinna lagi at geva teimum góðar umstøður, so standa yngri ættarlið klár at brúka nýggju høllina. Tað er mær ein stór gleði at verða við til at bera hesa verkætlanina á mál – svimjingini og føroysku fólkaheilsuni at gagni.

Góða gamla svimjihøllin í Gundadali hevur tænt

okkum væl, og henda reina og snotiliga høllin fer framhaldandi at verða eitt fjálgt stað at vitja. Nýggja høllin við 50 metra hylinum er eitt stig víðari á leiðini, har svimjingini kann fara fram á einum hægri ítróttarligum stigi. Sjálvandi eigur ein høvuðsstaður at kunna bjóða sínum borgarum og sínum

gestum hesar báðar møguleikar innan svimjing.

Alfred Olsen
Tingmaður fyri
Sambandsflokkinn

Løgmaður má útskrivað fiskiloyvi til línubátarnar á Flemmich Cap

Hin 21. september 2012 fingur Føroyar tillutað eina toskakvotu uppá 3.154 tons á Flemmich Cap, ið svarar til uml. 22% av samlaðu toskakvotuni í hesum fiski-øki.

Henda toskakvota er grundað á søgulig rættindi, sum serliga línubátarnir útvegaðu okkum við teirra fiskiskapi á Flemmich Cap í 60-70´unum. Sostatt er tað ein sjálvfylgja, at tað eru línubátarnir, sum fáa tillutað alla hesa toskakvotu.

Teir skuldu havt fingið loyvini útskrivaði fyri langari tíð síðani, so teir kundu fyrireika seg og skuldu longu havt fiska ein stóran part av kvotuni. Tí er tað óforsvarligt og líkist ongum, at Fiskimálaráðið ikki enn hevur givið línubátunum loyvi at veiða henda fiskin, meðan besta fiskitíðin er.

At nógvur fiskur er á Flemmich Cap og at línubátarnir, sum eru har hava fingið nógvan fisk, kunnu øll lesa í fjølmiðlunum, har sagt verður frá, at td. norska línuskipið "Atlantic" hevur fingið fulla last á tveimum túrum og er nú á triðja túrinum. Alt í meðan okkara línuskipini ikki sleppa á Flemmich Cap,

bara tí, at Fiskimálaráðið higartil hevur seinkað og mótarbeitt hesum møguleika.

Áheitan á løgmann:

Eg fari tí við hesum alment at heita á løgmann um at syrgja fyri, at fiskiloyvini til línuskipini verða útskrivaði beinanvegin.

Tað, sum gongur fyri seg nú, at Fiskimálaráðið ikki vil skriva út fiskiloyvi til línuskipini, er óforsvarligt yvir fyri tí tillutaðu toskakvotu, sum vit hava á Flemish Cap. Hetta drálið er eisini órættvís yvir fyri línuskipunum, sum eru orsøkin til, at vit hava hesa toskakvotuna.

Ikki minst er tað óforsvarligt yvir fyri tí føroyska samfelagnum, har flakavirkini tørva rávøru og arbeiðsfólkinum tørva arbeiði. Hesin fiskiskapur vildi eisini skapt eitt stórt útflutningsvirðið fyri føroyska samfelagið.